

Ἄξιόν ἐστιν Κλασσικό¹ Ἦχος Δι

 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως μα α α

 κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο το ο ο κον την

 α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και πα να μω ω μη η η

 το ο ο ο ν και αι αι μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η

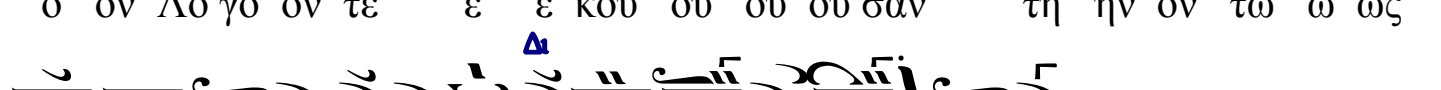

 μω ω ω ν τη η η ν Τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των

 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο ο ξο

 τε ε ε ρα αν α συγκρι ι τως των Σε ε ρα α α

 φει ει ει μ τη η η ν α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο

 ο ο ν Λο γο ο ν τε ε ε κου ου ου ου σαν τη η ν ο ν τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

 με ε ε ε εν

¹ Θεοδώρου Φωκαέως «Ταμείον Ανθολογίας», Τόμος Γ', Θ. Λειτουργία, Κων/Πολη 1889, σελ. 339-340
www.romiosyne.org